

[Kim Behnke]

som jeg har nævnt tidligere i dag under behandlingen af et andet forslag, hvordan den pågældende lov kan fortolkes, i det øjeblik sagen bliver indbragt for domstolene. Med den tidligere formulering, nemlig »betydelig forfalden gæld til det offentlige«, var der stadig væk et lillebitte åndehul i den tykke indlandsis. Det ville stadig væk være muligt for en erhvervsdrivende, som måske uretmæssigt får frakendt sin autorisation, inden for en tidsfrist på 4 uger at indbringe spørgsmålet for domstolene, som så skulle foretage en konkret vurdering.

Forestiller vi os en virksomhed med en årlig omsætning på 10, 20 eller 50 mio. kr., som i en kortere periode måske har likviditetsproblemer, og som som følge deraf kommer til at skyldes 100.001 kr., ville dommeren med den tidligere formulering af alle paragrafferne kunne sige: Ja, det er da nok muligt, der skyldes 100.001 kr., men set i sammenhæng med virksomhedens samlede økonomiske formåen osv. finder vi det ikke rimeligt, at autorisationen bliver frataget.

Men den mulighed fratager vi nu dommeren, for nu står der et konkret og præcist tal i selve lovparagraffen, og det vil sige, at dommerens eneste mulighed er at sige: Ja, advokat Pedersen, det kan godt være, at De har indanket spørgsmålet inden for 4-ugers-fristen for domstolene, men da De skylder 100.000 kr. og 25 øre, og da der står 100.000 kr. i lovparagraffen, har jeg som dommer ingen andre muligheder end at fratage Dem Deres autorisation.

Der bliver derfor ikke længere mulighed for at foretage en konkret vurdering af den enkelte virksomhed. Den mulighed bliver frataget ved, at man indskriver et absolut tal i lovparagraffen. Det var mit hovedargument nr. 2.

Dernæst er det rigtigt, som det er blevet nævnt af Socialdemokratiets ordfører, fru Sonja Mikkelsen, at der er opstået ikke uvæsentlig tvivl om selve intentionerne i lovforslaget, idet vi har hørt finansministeren både fra Folketingets talerstol og ved andre lejligheder berette over for den undrende offentlighed, at når f.eks. elektrikerer ikke længere kan få lov til at have sin autoriserede elinstallationsforretning, kan han jo bare søge ansættelse hos en anden elektriker og arbejde dér.

Sådan er det imidlertid ikke for en lang række af de personer, der bliver berørt. Og vi har i et svar til Folketingets Erhvervsudvalg fra fi-

nansministeren på et spørgsmål B fået det klare svar, at når det vedrører advokater, vil advokaten ikke længere kunne praktisere som advokat. Advokaten vil med finansministerens ord i bilaget henvist til en stilling som juridisk medarbejder på et advokatkontor, og der er sandelig forskel på at være juridisk medarbejder på et advokatkontor og så være advokat. Derfor betyder dette, at vi ikke alene fratager vedkommende bestallingen, men at vi også forhindrer vedkommende i nogen sinde at kunne rette sig op økonomisk igen, for der er jo selvfølgelig også en ganske markant forskel i lønniveauet for en juridisk medarbejder på et advokatkontor og en advokat, der kan få lov til at praktisere som sådan.

Men det er jo kun advokater. Hvordan er forholdene for autoriserede ejendomsmæglere? Hvordan er forholdene for en lang række af de personer, som man altså ved hjælp af denne lovgivning kan fratage deres brød? Det har vi ikke fået svar på endnu.

Vi kan kun sige, at vi fra førstebehandlingen og fra første gang, dette forslag så dagens lys, har advaret imod netop disse tendenser, og jeg skal gentage advarslen her i dag: Hvis disse ændringer i teksten og hvis hele denne lovbnke bliver vedtaget, får det vidtrækkende konsekvenser for mange forskellige personer.

Mit fjerde punkt er spørgsmålet om tidsfristen. Som nævnt tidligere er der en tidsfrist på 4 uger. Man har altså 4 uger til at få indgivet en klage og bringe spørgsmålet ind for f.eks. domstolene.

Det forekommer mærkeligt, at hvis f.eks. et pengeinstitut eller en realkreditinstitution er i underdækning i forhold til gældende lovgivning, har de op til 6 måneder til at få bragt deres ting i orden, men her har man en sølle frist på 4 uger. Der er ikke rimelig parallelitet i disse sammenhænge, og det finder vi dybt kritisabelt.

Men jeg håber, finansministeren vil gå op og fortælle Folketinget, hvorfor det er så opportunt, at der står et konkret tal i en lovtekst, og om det ikke er korrekt, at der, som årene går, hvert år vil ske en skærpelse over for skyldnerne.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Hr. Kim Behnkes indlæg bærer jo præg af – og det er jo da ærligt nok – at hr. Kim Behnke